

молодших класів перші онлайн заняття необхідно присвятити відпрацюванню організаційних навичок та встановити чіткі правила роботи на уроках:

- діти повинні вчасно приєднатися до відео зв'язку;
- на початку слід отримати від учнів підтвердження, що вони добре бачать і чують вчителя;
- мікрофони у дітей мають бути вимкнені, щоб не створювати шум та гарно чути інформацію;
- на запит вчителя потрібно вмикати мікрофон;
- перед завершенням відеоконференції необхідно уточнити, чи всім зрозуміле завдання для самостійного опрацювання.

Отже, дистанційне навчання є основою нової освітньої парадигми, яка визначає зміст і напрями розвитку сучасної початкової школи. Перевагами такого навчання є надання навчального матеріалу в дидактично уніфікованому й формалізованому вигляді. Грамотна організація системи дистанційної освіти може забезпечити якісну освіту, що відповідає вимогам сучасного суспільства. В умовах сьогодення набуває гострої потреби активізація роботи щодо підвищення ефективності дистанційного навчання в педагогічному просторі.

Список використаних джерел

1. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні (затверджено Постановою МОН України В. Г. Кременем 20 грудня 2000 р.). 2000. С. 8–9.
2. Інноваційні рішення у початковій школі: досвід впровадження концепції НУШ // матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., 27–28 лист. 2019 р. Полтава: нац. пед. ун-т імені В. Г. Короленка; Інститут педагогіки НАПН України. Полтава : ПНПУ імені В. Г. Короленка; К.: Педагогічна думка, 2019. 176 с.
3. Колос К. Р. Система MOODLE як засіб розвитку предметних компетентностей учителів інформатики в умовах дистанційної післядипломної освіти: дис. канд. пед. наук : 13.00.10. Житомир, 2011. 238 с.

Ангеліна Мілевська

МЕТОДИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Навчання є активним процесом, який передбачає насамперед активність його суб'єктів. Характер активності кожного із суб'єктів обумовлюється його призначенням як учасника навчального процесу.

Призначення учителя полягає в тому, щоб навчити, призначення учня – навчитися. Учитель повинен забезпечити учню можливість

оволодіти іншомовною комунікативною компетентністю у процесі навчання, а учень повинен докласти зусиль, щоб оволодіти цією компетентністю.

Виходячи із закономірної взаємодії учителя та учня, в методиці навчання іноземної мови розрізняють методи-способи, що їх застосовує учитель, і методи-способи, що їх застосовує учень. Для забезпечення навчальної діяльності учнів учитель застосовує такі методи-способи: демонстрацію (показ), пояснення та організацію самостійного пошуку, організацію вправління.

Учні відповідно користуються наступними методами-способами учіння: ознайомлення, осмислення і реалізація самостійного пошуку, вправління. Методи-способи мають універсальний характер і використовуються у будь-якій методичній системі. Проте їх співвідношення і «наповнення» зумовлюються принципами навчання.

Так, наприклад, завдяки принципу домінуючої ролі вправ переважна частина уроку, як було зазначено в попередньому розділі, має бути присвячена вправлінню учнів.

Принцип комунікативності зумовлює переважне використання комунікативних вправ у процесі вправління. Навчальний процес з іноземної мови включає три основні методичні етапи. Це етап презентації нового іншомовного матеріалу, етап тренування, етап практики в застосуванні засвоєного матеріалу у процесі спілкування в різних видах мовленнєвої діяльності.

На кожному з названих етапів використовуються відповідні методи-способи. На етапі презентації – це демонстрація (показ) нового матеріалу та способів оперування ним.

Учитель демонструє зразки мовлення, показує їх функціонування у контексті. Така демонстрація може здійснюватися в опорі на малюнок, предмет, дію та ін. Учень в цей час знайомиться з новим матеріалом і способами оперування цим матеріалом. Демонстрація нового матеріалу супроводжується поясненням учителя. Таке пояснення здійснюється одночасно з організацією самостійного пошуку учнів, що стимулює їх розумову активність, необхідну для успішного засвоєння нового матеріалу.

Зі свого боку, учень осмислює нові мовні й мовленнєві явища на основі розумових операцій аналізу, синтезу, порівняння та умовиводу. В ході осмислення учень може робити відповідний запис, креслити схеми, таблиці та ін. На етапі тренування і практики учитель організує вправління учнів у застосуванні засвоєного матеріалу в усному або писемному спілкуванні.

При цьому використовуються різноманітні вправи. У свою чергу учні здійснюють операції вправління в різних видах мовленнєвої діяльності. Успішність роботи учнів на всіх етапах значною мірою залежить від рівня володіння ними навчальними і комунікативними

стратегіями.

Окрім методів, у навчальному процесі з іноземної мови використовуються різноманітні методичні прийоми. Прийоми навчання пов'язані з конкретними діями вчителя та учнів. Це – елементарні методичні вчинки (дії), що спрямовані на виконання конкретного завдання на певному етапі уроку.

Методи і прийоми навчання є взаємопов'язаними поняттями. Образно кажучи, метод – це місткість, а прийом – це речовина, що наповнює цю місткість. Важливо уміти правильно застосовувати різні взаємозумовлені прийоми для підвищення ефективності навчання.

Отже, навчальні методи учителя та учнів мають бути узгодженими на кожному з етапів уроку, а для їх реалізації необхідні певні засоби навчання.

Список використаних джерел

1. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика : підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. та ін. / за загальн. ред. С. Ю. Ніколаєвої. Київ : Ленвіт, 2013. С. 136–138.
2. <https://op.ua/pedclass/naukova-stattya/interaktivni-metodi-i-priyomi-navchannya-angliyskoyi-movi-uchniv-pochatkovih-klasisv>

Дінара Міколуца

РОЛЬ НАОЧНОСТІ У ПРОЦЕСІ ЗАСВОЄННЯ НАВЧАЛЬНОГО МАТЕРІАЛУ УЧНЯМИ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Застосування наочних методів навчання на уроці обумовлене дидактичним принципом наочності і реалізується у використанні в навчальному процесі, в тому числі і в процесі навчання грамоти, різноманітних наочних посібників. Своє обґрунтування принцип наочності одержав у «Великій дидактиці» Я. А. Коменського. Він писав: «...Хай буде для учнів золотим правилом: все, що лише можна, представляти для сприйняття відчуттями, а саме: бачене – для відчуття зором, чуте – слухом, запахи – нюхом, що можна вкусити – смаком, доступне дотику – дотиком» [4, с. 120–127].

Прогресивні педагогічні діячі упродовж всієї історії працювали над проблемою винайдення не тільки нових методичних прийомів, а й допоміжних засобів, щоб полегшити процес навчання. Зокрема, передові педагоги Західної Європи зробили належний внесок у розвиток початкового навчання, вдосконаливши систему наочності, виробивши відповідні методичні прийоми, які сприяли подоланню труднощів при